

G R A E C I T A T I S

- Προαιρεῖσθαι ἐκ**, eligere III, 9, 4: ἀντλ, praeferre v. n. *ib.* 5: μάλλον, malle IV, 2, 9: τὸ προαιρεῖσθαι, animi propositio II, 1, 2.
- Προβάλλεσθαι** III, 8, 4. *verbum proprium de militibus, qui ἀσπίδα προβάλλεσθαι dicuntur, cum protentis clypeis in hostem irruunt, aut eorum impetus excipiunt. Est etiam pugilum: de quo vid. Super. Obs.* I, 12. *Ern.*
- Προβιβάζω τῷ λόγῳ** I, 2, 17: λέγων, I, 5, 1. impello oratione.
- Προβολή**, v. n. III, 5, 27.
- Προδοσία**, proditio I, 2, 63.
- Προεξορμᾶν ἡμέρα μιᾶ**, vno die citius proficisci, *um einen Tag eber sich auf den Weg machen* III, 13, 15.
- Προετικὸς**, profusus, *de eo qui pecunia in loco negligit* III, 1, 6.
- Προθυμῆμα διαπράττων**, promte et alacriter perficio II, 3, 13.
- Προϊέναι**, procedere II, 1, 22.
- Προῖκα**, gratis I, 2, 60.
- Προκεῖται τῆς χώρας ὄρη**, montes siti sunt ante Aethiam III, 5, 26. 27.
- Προκεχρίσθαι τινός**, praeferri alicui III, 5, 19.
- Προμνησαμένη**, quae et dicitur *προμνηστρίς*, pronuba, conciliatrix nuptiarum II, 6, 36. *Ern.* **Προμνήστρια**, ἡ προνοήσασα γάμον, ἣν νῦν προξενήτριαν Φασί. *Suid.*
- Προμνήστρια**, ἡ συνιστῶσα ἀλλήλης τὴν γάμοντας. *Hesych.*
- Προνοητικὸς**, prouidus I, 3, 9: de re, quae ad prouidentiam diu. ostendendam valet IV, 3, 6. ἔτω *προνοητικῶς*, tanta cum prouidentia I, 4, 6.
- Προομιάζομαι**, praefatione in loquendo vtor IV, 2, 3. 5. *Ern.*
- Προοίμιον**, exordium, commendatio causae IV, 2, 3: ἡδονῆς, commendatio suae causae a voluptate quam affert II, 1, 27.
- Προορᾶν**, prospicere I, 4, 11. *Ern.*
- Προπέμπω**, prosequor III, 14, 6: eleganter de oratione, quod cum pane sumitur. *Ern.*
- Προπηλακίζω**, contumelia afficio I, 2, 49. *Ern.*
- Προπονέω. προπεπονημένα** IV, 2, 3.
- quae superiori tempore magno studio acta sunt. *Ern.*
- Πρὸς σὺ**, tibi decora, conuenienter tuae sapientiae II, 3, 15: *cum dat. praeter* I, 2, 1. 53: III, 3, 11: *c. accusf. prae, in sensu comparationis* I, 2, 52: I, 3, 4: *πρὸς τὴν Φίλους ἐρωτᾶν*, de amicis interrogare IV, 2, 15.
- Προσατέω**, mendico I, 2, 29.
- Προσανατίθεσθαι**, nouum onus sibi imponere II, 1, 8.
- Προσάντης**, accliuus, arduus, ascensu difficilis III, 5, 25. *Ern.*
- Προσαποβάλλειν**, vna amittere III, 6, 7. *Ern.*
- Προσδεῖν**, opus esse IV, 2, 13. *Ern.*
- Προσδέχομαι**, appeto I, 3, 14.
- Προσεικάζειν τῷ εἶδει**, assimilare, exprimere ad formam aliquam quae in oculos incurrit III, 10, 8.
- Πρόσειμι. προσιέναι τῷ δήμῳ** dicuntur, qui coram populo orationem habent et cum eo agunt, quod ap. Demosth. dicitur *παρελθεῖν*, III, 7, 1. *Ern.*
- Προσεῖναι τινι**, inesse III, 4, 3: III, 10, 12.
- Προσεχτικὸς**, attentus III, 5, 5.
- Προσέρχεσθαι**, III, 6, 12. *de redi- tibus, cuius significationis exempla congeffit Markl. Coni. ad Lysiae Or.* 30. *Ern.*
- Προσερωτάω**, porro, insuper interrogo III, 9, 4. *Ern.*
- Προσῆκει**, conuenit, prodest III, 1, 11: *τινός τινι προσῆκειν*, conuenire aliquid alicui IV, 5, 10. 11.
- προσῆκον**, quod ob cognationem ad aliquem pertinet III, 5, 8: *πράττειν τὰ προσῆκοντα*, facere quod officii ratio exigit I, 1, 12.
- προσηκόντως**, conuenienter, apte, facile III, 11, 6.
- Προσημαίνω** I, 1, 4. *pro σημαίνω. Ern.*
- Πρόσθημα**, appendix, auctarium III, 10, 13. *Ern.*
- Προσίεμαι**, sustineo, audeo II, 7, 11: *cupio* II, 8, 4.
- Προσκνᾶσθαι c. dat.** I, 2, 30. *affricare se alicui.*
- Προσμάθησις**, addiscendi facultas I, 4, 13.
- Πρόσοφοι**, αἱ, reditus III, 6, 5.
- Προσε-